

мѣжъ, който е достоенъ за удивленіе поради мѣдростъта и другитѣ си добродѣтели. Народътъ го желѣя трійсетъ дни и го намѣсти Іисусъ, когото Мойсей отъ по́ напрѣдъ бѣ опрѣдѣлилъ за свой прѣемникъ. (Исход. ѡ. ѡ. ѡ. ѡ. ѡ. Втор. ѡ.).

§. 88. *Израилтянитѣ подѣ прѣдводительството на Іисуса прѣминуватъ Іорданъ съ ненамокрени крака.*

За да влѣзжѣ Израилтянитѣ въ обѣтованната земя, трѣбаше да прѣминжѣ Іорданъ, но тѣ нѣмахѣ кораби, а рѣката бѣше голѣма. Въ туй недоумѣніе Богъ имъ иде на помощъ; защото Іисусъ заповѣда на носителитѣ на ковчегътъ на завѣта да вървжѣтъ напрѣдъ и народътъ да ги слѣдува. Щомъ приближи животътъ, тозъ часъ водитѣ на Іорданъ са раздѣлихѣ, и горнитѣ са спрѣхѣ като стѣна, а долнитѣ са истекохѣ и останѣ рѣката суха. (Ис. ѡ. 10—, Г. г. 1—.).

§. 89. *Іисусъ Навинъ въздига паметникъ.*

Израилтянитѣ вървѣхѣ по сухата рѣка до като стигнахѣ на отерѣшнійа брѣгъ. Тогазъ и водитѣ са върнахѣ въ първото си състояніе. А Іисусъ зе дванайсетъ камъни отъ срѣдъ рѣката и ги постави тамъ за вѣченъ поменъ на произшествіето, което станѣ, и послѣ рече на Евреитѣ: „Когато ва попятатъ дѣцата ви, що значи купътъ на тѣзи камъни, да имъ отговаряте.“ Съ ненамокрени крака прѣминажхмы Іорданъ и за туй тѣзи камъни са турихѣ за вѣченъ поменъ, за да са знае колка е Божіята сила.“ (Ис. д. 1—.).